

Pastorală Pascală a Sanctității Sale Patriarhul Kiril

**Către Arhipăstorii, păstorii, diaconii, monahii și monahiile și toți fiii și fiicele
Biserici Ortodoxe Ruse**

**Iubiți întru Domnul confrăți Arhipăstori, cinstiți părinți, precuvioși monahi
și monahii, iubiți frați și surori!**

Vă adresez tuturor cu bucurie străbunul, dar de fiecare dată noul salut al triumfului vieții:

HRISTOS A ÎNVIAT!

În aceste sublime și armonioase cuvinte, se află temelia credinței noastre, darul speranței, izvorul dragostei.

Încă mai ieri, noi, împreună cu ucenicii Domnului deplângeam moartea Învățătorului nostru iubit, iar astăzi, dimpreună cu toată lumea – cea văzută și cea nevăzută – jubilăm: „că Hristos S-a sculat, veselie cea veșnică.” (Canonul Învierii). Se pare că adineaori a fost pierdută ultima speranță pentru mântuire, iar acum am căpătat nădejdea neclintită a vieții veșnice *în ziua cea neînserată a Împărăției lui Dumnezeu*. Încă mai ieri, năluca cenușei trona asupra creaturii, punând la îndoială chiar sensul vieții pământești, iar astăzi, vestim fiecare și tuturor despre marea victorie a Vieții asupra morții.

Sfântul Apostol Pavel, vorbind despre însemnătatea minunii care a avut loc în acea noapte îndepărtată, dar totodată apropiată fiecărui creștin, arată direct că acest eveniment, este cel mai important pentru credința noastră. Or, „dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică este și credința voastră” (I Corinteni 15, 14). Paștele Domnului – este miezul și puterea de neînvins a creștinătății: el, după cum spune Sfântul Filaret al Moscovei, aduce nădejde, aprinde dragostea, înaripează rugăciunea, aduce harul, înalță înțelepciunea, risipește orice rău și chiar moartea, dă vitalitate vieții, face fericirea din vis - realitate, iar slava din nălucă – fulger nesecat al luminii veșnice, care le luminează pe toate și pe nimeni nu orbește (Cuvânt la Sfintele Paști, 1826).

Cu credința în Învierea lui Hristos, este împletită neconținut și credința Bisericii că prin întruparea Sa, Fiul lui Dumnezeu, săvârșind răscumpărarea neamului omenesc, rupând lanțurile păcatului și ale morții, ne-a dăruit adevărata

libertate duhovnicească și bucuria reunirii cu Creatorul său. Acestui dar neprețuit al Mântuitorului îi suntem părtași cu toții, adunându-ne în această noapte plină de lumină, în bisericile ortodoxe, pentru *a gusta*, după cuvântul Sf. Ioan Gură de Aur, din *ospățul credinței*.

Paștele este punctul culminant al căii pline de chinuri a Mântuitorului, care s-a încununat cu patimile și cu Jertfa de pe Golgota. Nu întâmplător, în textele sfinților părinți și în cele liturgice, Hristos este numit de multe ori „Cel care a pornit mântuirea noastră” , „Că v-am dat vouă pildă” (Ioan 13, 15), - spune Domnul ucenicilor și ne cheamă pe toți să urmăm exemplul vieții Sale.

Dar cum putem fi asemeni Mântuitorului? Cum poate fi fapta noastră în raport cu realitățile vieții contemporane? Astăzi, când rostim acest cuvânt, în conștiințele oamenilor apare imaginea unui războinic legendar, a unei personalități istorice sau a unui cunoscut erou din trecut. Însă sensul acestui act temerar nu este cel de a căpăta slavă zgomotoasă sau recunoaștere generală. Prin acest pas important, care este legat în mod absolut cu efortul interior și cu înfrânarea personală, avem posibilitatea să cunoaștem practic, ce înseamnă dragostea adevărată și absolută. Or jertfelnicia, care stă la temelia oricărui act temerar, este exprimarea supremă a acestui sentiment.

Domnul ne-a chemat să înfăptuim dragostea, întipărită în slujirea dezinteresată a aproapelui și mai ales a celor care au cel mai mult nevoie de sprijinul nostru: celor suferinzi, celor bolnavi, celor singuri, celor disperați. Dacă această lege a vieții, care a fost exemplificată clar în viața Mântuitorului Însuși, va deveni o caracteristică a majorității, atunci oamenii vor fi cu adevărat fericiți. Or slujind pe alții, omul câștigă incomparabil mai mult de cât dă: Însuși Dumnezeu intră atunci în inima lui și prin comuniunea cu harul Dumnezeiesc, se schimbă întreaga viață a omului. Așa cum nu este sfințenie fără trudă, precum nu este Înviere fără Golgota, tot așa și fără hotărâre nu este posibilă transformarea moral-spirituală a personalității.

Iar atunci când hotărârea duhovnicească devine conținutul vieții nu doar a unui singur om, dar a întregului popor, când se urmărește tendința către cele cerești, se unesc inimile a milioane de oameni, gata să-și apere Patria lor, să păzească înaltele idealuri și valori, atunci au loc lucruri cu adevărat minunate, iar câteodată inexplicabile din punctul de vedere al logicii formale. Un astfel de popor capătă o putere duhovnicească nespusă, care nu poate fi învinsă de niciun fel de năpaste sau dușmani. O dovadă a adevărului acestor cuvinte este Victoria în Marele Război pentru Apărarea Patriei, care a fost atinsă prin actul de bărbăție al poporului nostru, a cărei a șaptezecua aniversare o celebrăm solemn în acest an.

În greutăți și în ispite, suntem chemați să păstrăm calmul și neînfricarea, or nouă ne sunt date mari și slăvite promisiuni de biruință asupra răului. Oare noi să fim cei care să ne pierdem curajul și să disperăm? Noi suntem Biserica lui Hristos, pe care, după cuvântul cel nemincinos al lui Dumnezeu, nici *porțile iadului nu o vor birui* (Matei 16, 18) și despre noi mărtusirește Descoperirea Dumnezeiască, ce vestește că „Dumnezeu va șterge orice lacrimă din ochii lor și moarte nu va mai fi; nici plângere, nici strigăt, nici durere nu vor mai fi, căci cele dintâi au trecut.” (Apocalipsa 21, 3-4).

Prin rugăciune vă doresc tuturor, Preasfințiți confrați arhipăstori, cinstiți părinți, dragi frați și surori, să aveți parte de putere duhovnicească și de tărie în credință, de pace și de dragoste neîntinată în Dumnezeul care a călcat moartea. Lăsându-ne pătrunși de lumina Învierii lui Hristos și împărtășindu-ne cu taina minunii pascale, să împărțim bucuria noastră triumfătoare cu cei apropiați și îndepărtați, mărturisind tuturor despre Mântuitorul Înviat din mormânt.

Fie ca în toate zilele vieții, să ne încălzească și să ne aline, să ne dăruiască adevărata bucurie a existenței și să ne inspire spre fapte bune, cordialele cuvinte ale bunevestiri pascale:

HRISTOS A ÎNVIAT!

ADEVĂRAT A ÎNVIAT!

PATRIARHUL MOSCOVEI ȘI AL ÎNTREGII RUSII

Moscova,
Învierea Domnului,
2015